

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.อิสสระ นิตินันท์ประภาส ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง การวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลยุติธรรมส่งความเห็นของกลุ่มความในคดีแพ่งซึ่งโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญรวม ๑๐ คดี ดังจะกล่าวต่อไปนี้

๑. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งความเห็นของจำเลยในคดีต่างๆ รวม ๘ คดี ซึ่งโต้แย้งว่าบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑.๑ ในคดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๒ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๕๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปีดอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณต์ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๑.๓ ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแอมมาแคปปีดอล โจทก์ บริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสี่) โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๑.๔ ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สลิงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุญ สิริบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สิริบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๑.๕ ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๒) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวในข้อ ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๑.๖ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยที่ ๒) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๗ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลย) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๑.๘ ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย ผู้ร้อง (จำเลยทั้งสอง) ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๒. ศาลแพ่งสงเคราะห์เห็นของจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวม แอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เกรรินทรากุล จำเลย ซึ่งได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๓. ศาลจังหวัดสมุทรสาครสงเคราะห์เห็นของจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ จำเลย ซึ่งได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับดังกล่าวใน ๑.๑ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕

โดยที่ประเด็นซึ่งจำเลยในคดีต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเป็นประเด็นอย่างเดียวกันคือ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ดังนั้นจึงเห็นสมควรพิจารณาเรื่องตามคำร้องทั้งสิบเรื่องนั้นรวมกัน

ในเบื้องต้น จะพิจารณาว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางราชการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

เมื่อพิจารณาทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ประกอบมาตรา ๖ จะเห็นได้ว่าการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) เป็นกรณีที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดบังคับแก่คดีที่กำลังพิจารณาอยู่

(๒) ศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๖ คือขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น

อนึ่ง ตามนัยของหลักเกณฑ์ตาม (๑) และ (๒) ดังกล่าวข้างต้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติของกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจะต้องระบุว่า บทบัญญัติของกฎหมายใดมาตราใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดด้วย

โดยที่ผู้ร้องไม่ได้ระบุว่า บทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด และไม่มีข้อความใดๆ ในคำร้องที่ทำให้เข้าใจได้ว่าผู้ร้องเห็นว่ามาตราใดของพระราชกำหนด ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ข้อโต้แย้งของผู้ร้องจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ด้วยเหตุนี้ จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์ ดร.อิสสระ นิตินันท์ประกาศ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ